

et Skib, der under Storm forgæves søger at klare Kysten fra sig, og som til sidst, efter at det er passeret et langt Stykke langs med Kysten, maa gaa paa Land ved Hjerregaard for ikke at forlise paa Horns Rev. Saadanne Skibe og i det hele en Mængde Skibe, som nu strande, vilde kunne reddes, hvis der eksisterede en Havn ved „Hvide Sande“, i hvilken de kunde søge Tilflugt. — For Handelsfartens Vedkommende bemærkes, at det vel turde være bekendt, hvor utilfredsstillende Besejlingsforholdene for Tiden ere paa Ringtøbing og Stadil Fjorde. Disse store og udstrakte Vande befares kun af nogle Fisserbaade, medens al Sejlads med egentlige Skibe som Følge af den ringe Dybde i Udløbet er umulig, og naar Staten i 1891 har ladet udføre en Gennemgravning ved „Nordmandskroen“, har det jo ikke herved været tilfiet at indvirke paa Besejlingsforholdene. For ikke saa længe tilbage var Ringtøbing endnu en Søfæstads, til hvilken der søværts indførtes ikke saa Bæver navnlig fra Norge, England og Holland. I lang Tid søgte Ringtøbing Kommune med forholdsvis betydelige Opre at holde Løbet ved Nymindegab aabent, men til sidst maatte Kommunen opgibe Sagen. Et Havneanlæg ved „Hvide Sande“ vilde ganske sikkert afhjælpe den Tilbagegang, som Ringtøbing siden Skibsfartens Ophør har været Genstand for, men desuden føler Byraadet sig overbevist om, at et saadant Havneanlæg vilde medføre heldbringende Virkning langt uden for Ringtøbing By. Havneanlæggets forholdsvis centrale Beliggenhed paa den sydlige Halvø, dets heldige Jærnbaneforbindelser med de vigtigste Punkter i Sylland og Muligheden af Etableringen af en hurtig direkte Dampskibsforbindelse med England vilde sikkert blive af overordentlig Betydning for hele Syllands Forbindelse med Markedet i England, som det med vore væsentligste Eksportartikler, Vg, Smør og Kreaturer, netop gælder om at kunne gaa i den kortest mulige Tid. Yderligere vilde Havneanlægget faa en væsentlig Betydning derved, at det kommer til at ligge ved et fuldstændig isfrit Farvand. Det behøver næppe nærmere at paavises, hvor betydningsfuld denne Omstændighed vilde kunne blive paa Tider, hvor Kattegattet er spærret af Is, ikke blot for Sylland men ogsaa for hele Vandet. — Ringtøbing Fjords Afvandingsforhold befinde sig for Tiden i en sørgelig Tilstand, navnlig efter at det har vist sig, at Udløbet ved Nordmandskroen vanffelig kan holdes aabent. Derved har Fjorden i nogen Tid været omdannet til en Indsø uden Afløb, og den stærke Nedbør, der da netop indtraf, foranledigede en meget høj Vandstand i Fjorden, der foraarlagde Skade til et meget betydeligt Beløb paa det i Ringtøbing og Stadil Fjorde værende Hørfær. Byraadet formener, at det omtalte Havneanlæg, hvis det sættes i Forbindelse med Ringtøbing Fjord ved en aaben Kanal, vilde frembringe en Sænkning af Fjordens Vandspejl og saaledes ikke blot afhjælpe de nuværende uheldige Forhold i Fjorden, men ogsaa bevirke, at der vilde fremkomme afskillige Tusinde Tønder Vand Eng, som vilde kunne afgive en meget betydelig aarlig Indtægt. Statens Domæne „Tipperne“ vilde ogsaa i saa Tilfælde faa en meget betydelig Fordel af Havneanlægget, idet de vilde tiltage i Udstrækning og blive langt mere frugtbare end hidtil ved den med det indstrømmende Havvand følgende Slit.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren til Undersøgelse.

48. Fra Gaardejer Eskild Madsen af Hvidberg om Forandring i Administrationens Praksis i Henseende til Arveafgiftsberegning af Legater. (Indbragt den 15de Januar 1894 af Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds, Dalsgaard.)

J. Henshold til et med Andragendet følgende Testament overtog Andrageren i 1891 som Universalarving Voet efter Enken Ane Johanne Pedersdatter af Haatum mod Forpligtelse til at udrede i Legater efter hans Angivelse den største Del af Voets Beholdning, hvorhos han skulde betale den lovbestemte Arveafgift af Legaterne. Blandt disse var et paa 2,000 Kr. til den danske Hødningsmissionens Fremme, der efter Testamentets Post 2 skulde dertil „af Universalarvingen anvendes efter bedste Skøn efter Samraad med de Mænd, der her i Vandet særlig virke for den hdre Mission“ og efter Post 7 skulde af ham kontant udbetales. Han ansøgte Generaldirektoratet for Skattevæsenet om, at Arveafgiften, 7 pCt., af dette Legat maatte blive nedsat til 1 pCt. af Henshold til Legatets Formaal, men fik Afslag derpaa fra Generaldirektoratet, idet dette i sin Skrivelse af 19de April f. A. erklærede, at ogsaa Finansministeriet, til hvilket Andrageren havde indanket